

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om by- og landzoner. (Tilbageførsel af arealer til landzone). (Lovforslag nr. L 219).

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2
vedtoges med 62 stemmer mod 61.

§ 1 med den foretagne ændring og § 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om kommuneplanlægning. (Tilbageførsel af arealer til landzone). (Lovforslag nr. L 220).

Ændringsforslaget, § 1, således ændret, og § 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Sluttelig foretoges afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Godtgørelse af frigørelsesafgift m.v. ved tilbageførsel af arealer til landzone). (Lovforslag nr. L 222).

Ændringsforslag nr. 1-3, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 4, § 2, således ændret, ændringsforslag nr. 5, § 3, således ændret, og §§ 4 og 5

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 231:

Forslag til lov om udskrivningsprocenten, reguleringstallet, personfradrag samt skatteloft for 1986.

(Fremsat 30/4 85. Første behandling 8/5 85. Betænkning 24/5 85).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Stavad (S):

Jeg vil gerne indlede med at gratulere skatteministeren: til lykke! Det er lykkedes også at holde skattetrykket i 1985. Jeg mindes tydeligt, at den glade nyhed under behandlingen af udskrivningsloven i Jyllands-Posten for et år siden var, at skattetrykket stiger i 1984, men falder i 1985. Nu har vi fået nye oplysninger i udvalget, og derfor kan vi alle sammen gratulere skatteministeren. Det lykkedes ham også i 1985 at fastholde det rekordhøje skattetryk. Ganske vist må vi erkende, at skatteministeren har set sig nødsaget til at give en oplysning om, at skattetrykket vil falde i 1986, så også dér holdes linjen fra de tidligere år, men vi kan altså konstatere, at det er lykkedes den regering, der siger, at pengene har det bedst i borger-

[Stavad]

nes lomme, hvert eneste år de har siddet, at sætte ny rekord i skattetryk.

Når jeg trækker det frem, er det ikke, fordi det er den del af regeringens politik, som socialdemokratiet er mest imod, og det bærer de ændringsforslag, socialdemokratiet har stillet til den nuværende udskrivningslov, også præg af. Vi har faktisk holdt et nogenlunde uændret skattetryk med de ændringsforslag, som vi har stillet, fordi vi frygter, at konsekvensen af at udhule skatteprovenuet i den udskrivningslov, vi står med, er, at man går ud i endnu flere skæve besparelser, og det vil vi naturligvis ikke være årsag til.

Derimod indebærer det forslag, vi har stillet, at vi letter skatten for de lavere indkomster og skærper skatten for de største formuer, altså et forslag, der er i direkte modstrid med den politik, som den nuværende regering fører.

Vi må erkende, at virkningen af vores forslag er forholdsvise beskeden, for den svarer til, at almindelige lønindkomster vil få en lønforhøjelse på ca. 1 pct., svarende til ca. 1 pct. efter skat, som skal betales af dem, der i stedet har de store formuer. Vi erkender, det er forholdsvise beskeden, men det går trods alt i den rigtige retning. Jeg håber, at nogle af de medlemmer af det høje ting, som endnu har dårlig samvittighed på grund af påskeforliget, som regeringen indgik med det radikale venstre om overenskomstindgrebet, her trods alt vil forsøge at sætte et lille plaster på. Man har muligheden for det.

Lykkes det at samle et flertal for socialdemokratiets ændringsforslag, vil vi ved tredje behandling stemme for lovforslaget. Lykkes det ikke, ser vi os nødsaget til at unnlade at stemme, da vi har fået oplysninger i udvalget, der siger, at konsekvensen af, at vi stemmer imod udskrivningsloven, så den ikke bliver vedtaget, er nogle yderligere skatteforhøjelser.

Men vi må konstatere, at skattetrykket stadig væk er på vej opad, og der er også kommet nyere tal på det seneste, som viser, at de personlige indkomsters skattetryk er fortsat stigende. Jeg synes, det er betænkeligt, men omvendt har vi sagt, at vi ikke vil være med til at lave et nyt hul, som skal dækkes med forkerte besparelser, og derfor er der en rimelig sammenhæng i det, socialdemokratiet har foreslået. Men der er en anden forde-

lingsmæssig profil end i det, som regeringen forsøger at komme igennem med.

Jeg håber, at det lykkes at få lavet den lille ændring, som trods alt ville være en forbedring for almindelige indkomster.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

I hr. Stavads virkelig hjertegribende fremstilling af, hvordan socialdemokratiet ville lette indkomstskatten for de små indtægter, manglede en væsentlig ting: hr. Stavads forslag letter også indkomstskatten for de store indtægter; så kan man jo sagtens forlange formueskat bagefter.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Nu forstår jeg, at hr. Bernhard Baunsgaard har glemt at læse ændringsforslaget, for ændringsforslaget er netop sådan udformet, at den skattelettelse på godt 500 kr., som gives ved at forlænge første stræk i skateskalaen, indkræves i de højeste indkomster, ved at vi sænker det tredje trin på skateskalaen, så de, hvis vi ikke havde lavet den ændring, skal af med godt 600 kr.; så tværtimod ligger der en beskeden skærpelse for de højeste indkomster. Hvis hr. Bernhard Baunsgaard havde gjort sig ulejlighed med at læse ændringsforslaget, havde han undgået kommentaren. Men jeg forstår, at der så må være håb om, at hr. Bernhard Baunsgaard vil støtte forslaget nu, når han får fundet ud af, hvad det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er jo altid godt, hvis man hører efter, hvad der bliver sagt heroppefra. Jeg sagde ikke de højeste, jeg sagde de høje indkomster. Det er dem, der lettes også sammen med de lave, og så kan man sagtens bede dem om at betale formueskat.

Hagen Hagensen (KF):

Det var egentlig en ejendommelig tale, hr. Stavad holdt her med sin lykønskning til skattetrykhøjde o.lign. Jeg troede, man var i en fase, hvor man drøftede at få noget fornuftigt ud af en skattereform, og så kommer hr. Stavad her med noget, som han godt selv

[Hagen Hagensen]

ved egentlig er et paradenummer, for det er jo det, det drejer sig om. Jeg vil her citere skatteministeren, der under første behandling (Folketingstidende 1984-85, sp. 9792) sagde:

»Skal man virkelig rette op og lave et retfærdigt skattesystem, må man gøre det et helt andet sted end lige netop på skalatrinene.«

Men hvad er det, vi står over for her med det, hr. Stavad plæderer for? Det er jo netop at gøre det tungere for ganske mange. Man kan godt lette for nogle – det er da helt givet – men når man indsnævrer de grænser, der er tale om her, gør man for mig at se kun ondt værre, måske ikke mindst i den forhandlingsfase, man er i netop nu.

Jeg kan heller ikke lade være med at sige, at det for mig at se er den helt forkerte vej at gå, hvis man vil opkræve skatter hos personer med såkaldt store formuer. Jeg tror ikke, det er den vej, man skal gå. Jeg tror tværtom, man skal føre en anden linje og ikke på den måde, som hr. Stavad gør det, prøve på at udjævne det tryk, der hviler på den enkelte, over skatterne.

Jeg må derfor afvise de ændringsforslag, der er stillet af S og SF, og vil holde mig til det, der er foreslået fra regeringens side.

Fogh Rasmussen (V):

Hr. Stavad indledte sin tale med at gratulere skatteministeren med, at det var lykkedes ham at fastholde det – jeg tror, hr. Stavad brugte udtrykket rekordhøje skatte- og afgiftstryk.

Jeg vil også gerne starte med at gratulere hr. Stavad med, at det på ny lykkedes hr. Stavad at holde en demagogisk tale, akkurat som da vi sidst behandlede et udskrivningslovforslag. Det lykkedes hr. Stavad at fastholde det ikke alt for saglige debatniveau fra sidste gang, vi diskuterede udskrivningslovforslaget. Det er jo direkte forkert, når hr. Stavad hævder, at skattetrykket er voksende og rekordhøjt. For det første kan man sige, at det, der virkelig betyder noget for mennesker, er den skat, som skal betales af den enkelte husstand, og hr. Stavad ved lige så godt som jeg, at alle undersøgelser viser, at de skatter, som påhviler husstandene, tværtimod i disse år har en tendens til at være faldende.

Men det, som er endnu væsentligere, er, at hr. Stavad kun interesserer sig for den del af skatterne, som rent faktisk opkræves, og som

bliver betalt nu; hr. Stavad interesserer sig ikke for det, som jeg vil kalde de opsatte skatter, de skatter, som ikke betales nu, fordi en del af statens udgifter finansieres gennem låntagning i stedet for at blive dækket gennem skatteudskrivning her og nu. Hr. Stavad kan jo sagtens bryste sig af det, han vil kalde forholdsvis lavt skattetryk, i de år, hvor der sad socialdemokratiske regeringer, fordi en stigende del af de offentlige udgifter i de år blev dækket gennem opsatte skatter, nemlig gennem låntagning.

Hvis vi nu tager hensyn til disse opsatte skatter, vil vi se, at skattetrykket i disse år, stik imod hvad hr. Stavad hævder, er faldende, og det vil hr. Stavad kunne forvise sig om ved at granske den publikation, som budgetdepartementet udgav i august 1984, hvor man netop har lavet nogle ganske interessante beregninger over, hvordan det reelle skattetryk har udviklet sig, nemlig hvordan skattetrykket udvikler sig, hvis man ikke blot tager hensyn til de skatter, som rent faktisk opkræves nu, men også tager hensyn til de skatter, som er opsatte, fordi de her og nu er dækket gennem låntagning. Så vil hr. Stavad se, at skattetrykket toppede i 1983 og herefter er faldende.

Det er de kendsgerninger, hr. Stavad er stillet over for, og som hr. Stavad får vanskeligt ved at komme uden om. Derfor er der grund til at sige, at de påstande, hr. Stavad fremsatte lige før, er fuldstændig uden grund i virkeligheden.

I øvrigt skal jeg afvise det ændringsforslag, som socialdemokratiet og SF har stillet til udskrivningslovforslaget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det radikale venstre støtter regeringsforslaget, sådan som det forelå. Det, vi ville have opklaret, var, hvordan forholdet til de beregnede folkepensionsudbetalinger var. Det problem fik vi klaret meget sent, men det klaredes sådan, at vi trygt mener, vi kan stemme for det.

Hvad angår skattetrykket, tror jeg, at påstanden om, at vi får et stigende skattetryk, er rigtig. Jeg tror, det forholder sig sådan, at de direkte skatters andel vil stige noget og de indirekte skatters andel til gengæld falde noget. Så kan man spørge: ja men er det ikke også meget rimeligt? Nej, det er ikke meget

[Bernhard Baunsgaard]

rimeligt. De indirekte skatter har en tendens til at vende den forkerte vej – de indirekte skatter betales forholdsvis mere af folk, der har lidt til rådighed, end de direkte skatter. Derfor er jeg ked af, at vi har haft den udvikling, men der kan naturligvis ikke være tale om at svække hverken de direkte eller indirekte skatter ved nye forslag, eftersom vi fortsat har et meget stort underskud i forhold til den service, vi ønsker borgerne skal have.

Ove Jensen (FP):

Udvalgsbehandlingen af dette forslag har tydeligt vist, at vi på alle områder vil blive udsat for voldsomme skattestigninger i 1986. Indkomstskatten bliver forhøjet ved, at de skattefrie grundgrænser og skalatrinene kun bliver forhøjet med 2 pct., hvad der ikke tilnærmelsesvis svarer til de forhøjelser, der skulle være foretaget, hvis forhøjelsen skulle svare til den gennemsnitlige indkomstudvikling. Af svaret til udvalget fremgår det, at den skattefrie bundgrænse for statsskattens vedkommende for 1986 skulle have været på 26.100 kr., hvis man havde fulgt de almindelige reguleringsmekanismer. Det er 2.900 kr. mere, end regeringen her foreslår, og det svarer til en skatteforhøjelse på næsten halvdelen af dette beløb for alle skatteyderne.

Det samme forhold gør sig gældende hele vejen igennem. Den skattefrie bundgrænse for kommuneskatten skulle have været forhøjet med 2.600 kr., og skalatrinene skulle have været forhøjet med meget store beløb. F.eks. skulle første trin i statsskatteskalaen være forhøjet med 14.000 kr. til 127.400 kr.

Derfor vil dette forslag medfører nye kraftige indkomstskattestigninger i 1986. Som jeg har gjort opmærksom på i betænkningen, forværrer forholdet yderligere ved, at der også for 1986 vil blive tale om stærkt stignende grundskatter samt en stærk stigning i lejeværdien af egen bolig.

Konklusionen må blive, at landets skatteydere er blevet taget grundigt ved næsen af denne regering, der ved sin tiltrædelse lovede skattelettelse og nu i stedet for har gennemført skatteforhøjelser på alle områder. Indkomstskatterne er forhøjet, selskabsskatterne er forhøjet med ikke mindre end 25 pct., hvad der i øvrigt også er helt i modstrid med, hvad regeringen tidligere har udtalt om dette emne.

Det ser imidlertid ud til, at de, der bliver allerhårdest ramt, er parcelhusejerne på grund af den stærke stigning, der bliver gennemført i grundskatterne og lejeværdien af egen bolig, og det forekommer mærkeligt, at parcelhusejerne skal udsættes for denne chokbeskatning, i særdeleshed når et af regeringspartierne, nemlig CD, jo nærmest blev stiftet for at varetage parcelhusejernes interesser.

Derfor må det være naturligt at spørge CD, hvor CD har været henne i denne sag, og hvad CD har gjort for at forhindre dette skattechok for parcelhusejerne. Er det mundsvejr og vindfrikadeller, når CDs gruppeformand, hr. Nør Christensen, har udtalt, at CD var rede til at vælte regeringen, hvis der ikke blev taget hensyn til parcelhusejerne? Eller er det slet ikke gået op for CD endnu, hvor alvorligt parcelhusejerne vil blive stillet i 1986? Hvis det bliver, som det efter alle solemærker ser ud til, vil parcelhusejerne simpelt hen blive udsat for alle tiders skattechok i 1986.

Det stillede ændringsforslag vil fremskridtspartiet stemme for. Det indeholder en beskedent skattelettelse til de laveste indkomster, og det er jo helt i tråd med fremskridtspartiets synspunkter. Vi havde naturligvis hellere set, at det var den skattefrie bundgrænse, der var blevet forhøjet, men det var der altså intet flertal for.

Jeg vil godt gøre opmærksom på, for at der ikke skal være nogen som helst misforståelse, at vi ikke er tilhængere af den anden del af ændringsforslaget, som går ud på at skærpe formuebeskatningen, men vil vi have det ene her, må vi tage det andet med, og vi vurderer altså, at ændringsforslaget sammenlagt er en forbedring i forhold til lovforslaget.

For at der ikke skal være nogen som helst tvivl, vil jeg gerne sige, at fremskridtspartiets stilling med hensyn til formueskatten er, at den burde føres tilbage til niveauet i 1979.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Som bekendt kan noget urigtigt gentages så mange gange, at der til sidst er nogle, der tror på det. Grundejerne kommer ikke galt af sted i 1986; det er helt forkert. Der er lige truffet en aftale mellem socialdemokratiet, de

[Bernhard Baunsgaard]

radikale og regeringspartierne, der i forhold til det, der ville være sket, hvis man ikke havde grebet ind, har medført en lettelse for grundejerne på 2,5 mia kr. Hvis der ikke var grebet ind, ville de amtskommunale grundskyldpromiller som bekendt være steget fra 10 til 20, og som led i de forhandlinger, der finder sted om skattereformen, har vi vedtaget, at de 10 promille, der opkræves i 1985, også bliver opkrævet i 1986, og det betyder en lettelse for grundejerne på 2,5 mia kr. Jeg synes, man skal holde op med at prøve på at forskrække grundejerne.

(Kort bemærkning).

Ove Jensen (FP):

Ja men det er da rigtigt, som hr. Bernhard Baunsgaard siger, at der er truffet en aftale, som nedsætter promillen fra 20 til 10, men selv med denne aftale vil samtlige landets parcelhusejere blive udsat for et skattechok i 1986. Der vil blive tale om en stærkt stigende lejeværdi af egen bolig, ligesom der vil blive tale om stærkt stigende grundskatter, og hr. Bernhard Baunsgaard ved udmærket godt, at det forholder sig sådan, for vi har jo bilagsmateriale i skatteudvalget, hvor det klart i eksempler er påvist, hvordan disse ting hænger sammen. Der er f.eks. tale om, at et parcelhus, der er vurderet til 1 mill. kr., vil få en stigning på 20 pct. i lejeværdien af egen bolig, medens et parcelhus, som er vurderet til 500.000 kr., vil få en stigning i lejeværdien på 10 pct. Det har jo overhovedet ingen sammenhæng med de lønforhøjelser, der bliver tale om på 2 pct. Derfor nyter hr. Bernhard Baunsgaards bortforklaringer ikke. Det er en kendsgerning, at landets parcelhusejere, så vidt jeg kan vurdere, vil få det største skattechok, de nogen sinde har været udsat for, i 1986.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det hjælper vel næppe over for fremskridtspartiet at bede om, at man holder sig til kendsgerningerne. Kendsgerningerne er, at choket for grundejerne er taget bort ved den aftale, der er truffet mellem socialdemokratiet, de radikale og regeringspartierne. Det er naturligvis rigtigt, at man må finde sig i, at lejeværdien udvikler sig i takt med værdierne

for husene. Sådan er det, og sådan har det været i mange år, og det kan ikke hjælpe noget, at man tror, man kan klare dette samfunds problemer ved at lade alle mulige former for skatter. Man er nødt til, hvis man ønsker at bevare velfærdssamfundet, at erkende, at der skal skatter til.

(Kort bemærkning).

Ove Jensen (FP):

Det er vel almindeligt kendt, at det ikke er let at få hr. Bernhard Baunsgaard til at give indrømmelser. Hr. Bernhard Baunsgaard indrømmede dog nu, at der sker den voldsomme stigning i lejeværdien af egen bolig; det er dog altid noget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslaget

forkastedes, idet 60 stemte for, 62 imod.

§ 3

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Anden behandling af lovforslag nr. L 191:

Forslag til lov om ændring af lov om byfornyelse og boligforbedring.

(Fremsat 27/2 85. Første behandling 13/3 85. Betænkning 23/5 85).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.